

СВЕТОСАВНИК

No 106 / June 2013
PP 333 964 10009

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

ВИДОВДАН 2013.

СЕТИМО СЕ МОЛИТВОМ НАШИХ СРБЈА
КОЈИ ОСТАШЕ НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ

**Опстајати на овој светој српској земљи
никада није било лако**

СВЕТОСАВНИК

С благословом ЊП Епископа Г. Иринеја

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

Излази тромесечно за **Божих, Васкрс, Видовдан и Крстовдан**

Парохијски лист уређује свештеник протонамесник Владислав Шиповац
Техничко уређивање и графички дизајн - Раде Берак

СРПСКА ШКОЛА "СВЕТИ САВА"

*** ПЕТКОМ ВЕЧЕ ТОКОМ ПРОБА ФОЛКЛОРА ***

Између проба фолклора, деца похађају часове српског језика и веронауке!

Наставница: Здравка Гуглета

ФОЛКЛОРНА ГРУПА – АВАЛА

Пробе се одржавају петком од 18:30 у четири групе:

почетници | мала | средња | велика

Учитељи српских игара:

Јадранка Дивљан | Милка Вранеш и Лука Јерemiћ | Биљана Цвијетић

За више информација, назовите **Весну Касемовић** на 0402 650 537

ПЕНЗИОНЕРСКО ДРУШТВО

Српски Пензионери се састају сваког другог четвртка.

Дружење почиње од 10. Ручак у 1 по подне у малој сали.

За више информација, назовите **Милета Косановића** на 9404 4425

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите **велику** или **малу** салу за ваше славље, назовите:

Недељка Божића на 0402 909 182

НЕМОЈТЕ ЧЕКАТИ ЗАДЊИ ЧАС ДА РЕЗЕРВИШЕТЕ САЛУ ЗА ВАШЕ СЛАВЉЕ.

СВЕТА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВЕТОГ САВЕ

Сваке недеље и празника у 10 сати пре подне

Свештеник: **о. Владислав Шиповац**: 0411 749 516

212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088

(03) 9432 3048 | vladshipovac@hotmail.com | www.spc.org.au

Председник ЦО: **Душан Шолаја** 0412 535 338

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ ДО НАШЕ ЦРКВЕ

Сваких 10-15 минута, Smart Bus 901 стаје испред наше цркве у оба правца (to: Melb Airport | to: Frankston).

Од Greensborough железничке станице до цркве за само 4 минута.

Smart Bus 901 повезује цркву са насељима Roxburgh Park-Epping-South Morang.

СЛОВО СВЕШТЕНИКА

Драги парохијани,

Моћ песме је увек била јака. Она нас је одржала током петовековног турског ропства, она нас је храбрила, опомињала, очувала и развеселила са ослобођењем.

„Ко да ми отме из моје душе, Косово“ је популарна песма коју редовно чујемо преко ТВ-а, радија, а сада је можемо пуштати преко интернета када год осетимо потребу за Косовом и Србијом.

А која је та „потреба“?

Да ли то чинимо да покажемо повезаност са Србима који су остали у „јужној покрајини“, или то чинимо да нама самима ублажимо „бол“, или... чинимо то да би деци својој говорили о некадашњој српској слави и поносу?

Ми Срби смо често пута нагли. Чинимо све да спасемо нешто када је већ касно, али пре тога не радимо скоро ништа да бих смањили утицај околности, дате ситуације или догађаја. И сетимо се када је већ касно. То смо чинили са Косовом и Метохијом (које смо заборавили до пре 20 година), а често пута то чинимо и овде у Аустралији, не бринући се довољно за будућа поколења.

Овога Видовдана, драга браћо и сестре, позивам све вас да у својим домовима и са Црквом, одржите Косовски етос и сетите се Видовдана и да то пренесете на млађе нараштаје. То је у нашој моћи овде и то нам нико неможе одузети, ако са надом и љубављу томе послу приступамо.

Велик је Господ наш, и велика је моћ Његова, и познања Његовог нема броја.

Господ благоизволе у онима који Га се боје, и у онима који се надају на милост Његову.

(Псалм 146: 5 и 146: 11)

С поштовањем, о. Владислав Шиповац

Dear parishioners,

The power of song has always been strong. It gave us strength to endure five centuries of Ottoman occupation, reminded us and prepared us for the eventual freedom we yearned for.

“*Ko da mi otme iz moje duse, Kosovo*” is a popular song that we may hear these days on TV, radio and even over the net, whenever we choose to be virtual warriors showing care for the homeland.

But are we genuine about our care for Kosovo and Serbia, or are we just putting on a “Vidovdan show” to ease the pain that we have within? Pain caused by helplessness because of the desperate situation that our brothers and sisters back home find themselves in.

We Serbs are an impulsive lot. We attempt to save that which cannot be once it is too late, yet forget to invest our efforts when the time is right. We did that in relation to the situation in Kosovo and Metohija, and, we tend to do the same thing here in Australia, forgetting to invest in future generations and in their preservation as proud Serbian-Australians in this great land.

Thus, on this Vidovdan I implore all to maintain the Kosovo ethos and the marking of Vidovdan in our homes and through our Church and to pass on this flame to our children and grandchildren. The power is in our hands alone and no one can stand in our way if we approach this task with faith, hope and love.

Great is our Lord, and abundant in power; His understanding is beyond measure.

The Lord takes pleasure in those that rever Him and in those who hope in His steadfast love.

(Psalm 146: 5 and 146: 11)

Fr. Vladislav Sipovac

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

ЈУН

Петак 28.	Св вчм Лазар, кнез српски – ВИДОВДАН Св литургија у 10
Недеља 30.	ВИДОВДАНСКИ ПОМЕН Св литургија у 10, помен косовским јунацима и Академија са ручком у Светосавском Дому

ЈУЛ

<i>Понедељак 1.</i>	<i>(Почетак Апостолског Поста)</i>
Недеља 7.	Рођење Св Јована Претече – Ивањдан Св литургија у 10
Петак 12.	Св апостоли Петар и Павле – Петровдан Св литургија у 10
Недеља 14.	Св литургија у 10 (помен + ђен. Дражи)
Недеља 21.	Св литургија у 10
Недеља 28.	Слава КСС „Огњена Марија“ Св литургија у 10, потом резање славског колача и ручак у Светосавском Дому

АВГУСТ

Петак 2.	Св пророк Илија – Илиндан Св литургија у 10
Недеља 4.	Св литургија у 10
Недеља 11.	Св литургија у 10
<i>Среда 14.</i>	<i>(Почетак Госпојинског Поста)</i>
Недеља 18.	Св литургија у 10
Понедељак 19.	Преображење Господње Св литургија у 10, потом освећење грожђа
Недеља 25.	Св литургија у 10
Среда 28.	Успеније Пресвете Богородице (Велика Госпојина) – Св литургија у 10

СЕПТЕМБАР

Недеља 1.	Св литургија у 10
Недеља 8.	Св литургија у 10
Среда 11.	Усекованије главе Св Јована Крститеља Св литургија у 10 (<i>дан строгог поста</i>)
Недеља 15.	Св литургија у 10
Субота 21.	Рођење Пресвете Богородице (Мала Госпојина) – Св литургија у 10
Недеља 22.	Св литургија у 10
Петак 27.	Воздвижење Часног Крста – Крстовдан Св литургија у 10 (<i>дан строгог поста</i>)
Недеља 29.	Св литургија у 10

Заштити Боже православни род српски, овде и свугде у свету!

SCHEDULE OF CHURCH SERVICES

J U N E

Friday 28 th	Holy Great Martyr Lazar of Serbia – VIDOVDAN Holy liturgy at 10am
Sunday 30 th	VIDOVDAN POMEN (MEMORIAL) Holy Liturgy at 10am, followed by a memorial service, lunch and Vidovdan children's program in church hall

J U L Y

Monday 1 st	<i>(Apostles' Fast begins)</i>
Sunday 7 th	Birth of St John the Baptist & Forerunner Holy liturgy at 10am
Friday 12 th	Holy Apostles, Sts Peter and Paul Holy liturgy at 10am
Sunday 14 th	Holy liturgy at 10am (+Gen. Draza Memorial)
Sunday 21 st	Holy liturgy at 10am
Sunday 28 th	KSS Slava "Ognjena Marija" Holy Liturgy at 10am, then blessing of slava bread and lunch in church hall

A U G U S T

Friday 2 nd	Holy Prophet Elijah Holy liturgy at 10am
Sunday 4 th	Holy liturgy at 10am
Sunday 11 th	Holy liturgy at 10am
Wednesday 14 th	<i>(Dormition Fast begins)</i>
Sunday 18 th	Holy liturgy at 10am
Monday 19 th	Transfiguration of our Lord Holy liturgy at 10am, then blessing of grapes
Sunday 25 th	Holy liturgy at 10am
Wednesday 28 th	Dormition of the Most Holy Theotokos (Velika Gospojina) – Holy Liturgy at 10am

S E P T E M B E R

Sunday 1 st	Св литургија у 10
Sunday 8 th	Св литургија у 10
Wednesday 11 th	Beheading of St John the Baptist & Forerunner Holy liturgy at 10am (<i>day of strict fasting</i>)
Sunday 15 th	Holy liturgy at 10am
Saturday 21 st	Nativity of the Most Holy Theotokos (Mala Gospojina) – Holy liturgy at 10am
Sunday 22 nd	Holy liturgy at 10am
Friday 27 th	Exaltation of the Life-giving Cross – Krstovdan Holy liturgy at 10am (<i>day of strict fasting</i>)
Sunday 29 th	Holy liturgy at 10am

Protect, dear Lord, the Serbian Orthodox faithful in all lands!

Видовдан и Косово и Метохије у животу Срба

Сећање на Косовски бој и Видовдан је вековима давало снаге српском народу да истраје и надањивало бројне уметнике, песнике и мислиоце. Овај догађај у историји представља битан део српске културне баштине.

Према мишљењу модерних историчара, за настанак мита о Косову више су заслужни фолклор и литература него историјске чињенице. Настанак косовског мита је везан за српске епске народне песме косовског и покосовског циклуса које опевавају косовски бој између српске и турске војске 15. (28.) јуна 1389. Након ове битке моћ средњевијековне Србије је нагло почела опадати и она је ускоро потпала под турску власт. Кроз хронике, записе и усмену традицију легенда о Косову је поступно се развијала, и у великој мери временом је премашила значај битке и њене последице. Током векова Косово је постало синоним за пропаст српске државе а и нада на васкрс и ослобођење.

Од почетка 13. века па до почетка 15. века, на подручју Косова и Метохије се граде многе цркве и задужбине. У ово доба па до пада под турску власт, подручје је важан део српске средњевијековне државе. Неко време је град Призрен

престоница немањихких владара Душана и Уроша, а град Пећ је било средиште Пећке Патријаршије 1346-1457. и поново 1557-1766. године.

Између 1459. и 1912. године, Косово и Метохија је било у саставу Османског царства. Током вишевековне Отоманске владавине долази до крупних демографских промена у саставу становништва. Срби су се непрестано исељавали ка северу, у данашњу Шумадију, Срем, Мачву и Војводину. С друге стране, Албанци су се у плодније крајеве досељавали из планинске и сиромашне северне Албаније.

Продорима Турака од краја 14. века, долази до померања српског становништва на запад и север Балканског полуострва. Падом српске деспотовине 1459. Турци успостављају спахијски систем. Турци тероришу, пљачкају, и одводе народ у ропство. Због неподношљиве ситуације, долази до великих сеоба Срба. Све теже прилике у турском царству временом доводе до устанака и немира становништва које остаје, нарочито за време ратова Аустрије са Турском.

После слома турске опсаде Беча и оснивања свете лиге Аустрије, Пољске и Млетачке републике 1684. године, долази до поновног буђења отпора покорених народа у Турској. У борбу против Турака ступају и Срби. Са поразом, долази до повлачења аустријске војске и Срба

из Приштине, Пећи, Митровице, Призрена и Новог Пазара, у страху од турске освете. Највеће појединачно исељавање Срба са Косова збило се 1690. године, а предводио га је сам патријарх српски Арсеније III Чарнојевић. Рачуна се да је тада са патријархом у Војводину дошло пешице и на колима око 100.000 “душа”, што је остало упамћено као Велика сеоба Срба.

Током идућег рата Аустрије с Турском 1737.-1739. аустријски цар Карло Шести позива хришћане на поновни устанак. Аустријанци заузимају Ниш, а српски устаници Нови Пазар 30. јула 1737. године. Патријарх Арсеније IV Јовановић упућује људе на Косово и северну Албанију да дижу народ на устанак. Устаници и Аустријанци носе Турсима пораз код Нове Вароши у августу. Турском противфанзивом све је изгубљено и доста Срба се поново сели преко Дунава у Аустрију. На празне посједе Турци насељавају Албанце и у подручје око Новог Пазара где велики број преосталих Срба прелази у ислам да избегне турску освету. Свим овим премештањима, српски етнички центар се сели из старих подручја Рашке и Косова у слив Мораве и Војводину.

И тако, током вишевековног ропства, дижу се устанци, исти се гуше, народ беже или се истерује, некада се враћа, па поново устанак

по наговору великих сила, и тако до коначног јачања Србије, мењања односа великих европских сила према Балкану и слабљењем Турске током 19. века.

Да се вратимо Косовском етосу. У време националног романтизма косовска легенда је постала важан елемент српских народних осећаја, нешто што уједињује све Србе ма где и под чијом руком живе. Ово је посебно приметљиво због настајања нове српске државе.

До половине 19. века, Видовдан није означен као званичан празник у Србији, иако се чувала успомена на овај дан међу народом. Култ светог цара Лазара се славио у Манастиру Раваници, јер је тај манастир био његова задужбина, и тамо су биле смештене његове нетљене мошти. После Кумановске битке 1912., која је проглашена за освету Косова, Видовдан се нашао написан црвеним словима у календару Краљевине Србије као један од девет службених државних празника. Косовски етос је тако из контекста народних песника постао део службене Србије. Косовски култ се потврђује као народно и верско одредиште, поставши морална кичма народне виталности. Сва лица, предкосовска, косовска и покосовска ступају на заједничку сцену симболскога Косова улеиајући наду на боље сутра после вековних мука, страдања и тешкоћа.

Појам Косова представља средњовековног српског кнеза Лазара Хребељановића као мученика за веру. Пораз на Косову пољу 1389. године није био пораз, јер има дубљи духовни узрок: Цар Лазар се свесно опредељује за „небеско“ уместо „земаљско“ царство. Кнез Лазар је тиме постао утеловљење свих оних који су се борили за одбрану хришћанства и имена српског чији пример треба следити. Тај његов избор доводи Србе у ранг библијскога народа, где и народне песме упоређују Кнежеву вечеру кнеза Лазара са Тајном Вечером Господа Исуса Христа и Апостола.

Косовска мисао је развијена након распада српске државе и његов суштински елемент је инсистирање на њеном ослобођењу, односно на обнови некадашњег Српског Царства, баш на Косову где се налазе српске светиње и где се одлучни бој одиграо.

Иако је државни центар средњовековне Србије Рашка, а нововековне Шумадија, Косово

заузима централно место у повести српскога народа.

Према речима песника данашњице, Матије Бећковића: „Косово је Србија, и та чињеница не зависи ни од албанског наталитета, ни од српског морталитета. Тамо је толико српске крви и српских светиња, да ће оно бити српско и кад тамо не остане ниједан Србин“.

Косовски култ је нарочито цветао за време Балканских ратова, када је Косово припојено српској држави. Србија и Црна Гора, државе које су се темељиле на Косовском завету, једва су дочекале рат као прилику за испуњење вековне жеље за осветом Косова.

У Првом балканском рату 1912. године, српска и црногорска војска ослобађају Косово и Метохију, тумачивши ово као ослобођење Старе Србије и освету Турцима за српски пораз из 1389. године. Јавности објављују да је завет предака испуњен, и освета на коју се чекало пет векова.

Крајем 1915. када се српска војска опколена на Косову повлачила према Албанији, међу многима је владало уверење да је суђено да српска држава доживи слом управо на Косову. Такође је мотив издаје "проклетог" Вука Бранковића поново оживљен, овога пута усмерен ка онима који су се вратили кућама након пропасти српске државе, не

желећи наставити повлачење преко Албаније.

Током окупације Србије, косовска мисао је стално присутна у књижевности и уметности у исељеништву. Веровало се да ће српска држава попут феникса поново васкрснути што се и испуњава са завршетком I. светског рата и стварањем Краљевине.

У ово раздобље, Косовска мисао добија шири карактер трудећи да се укључе и остали народи у тадашњој Југославији.

Политички утицај косовског култа је знатно умањен у доба СФРЈ. Тадашње власти сматрају српско помињање Косова и Видовдана као идеје које ће реметити „братство и јединство“ и угрозити остале становнике од, како су они то називали „великосрпском хегемонијом“. Као што је некада народ био тај који је чувао успомену на Косово и Видовдан пре обновљењем државе, тако је у ово доба држава се усредредила да потисне косовско сећање из народа.

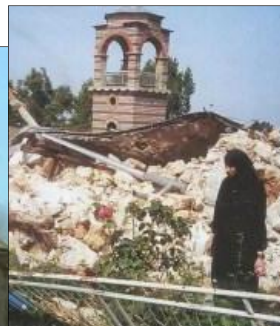
Косово је поново искоришћено за успостављање српске политике 1980-их, када је стварност на самом Косову била већ одавно промењена. Крајем 1980-их, у Србији долази до поновног оживљавања идеје о страдалном Косову где су тамошњи Срби често злостављани од већинског становништва.

Приликом обележавања 600-годишњице битке на Косову, на Газиместану се окупља скоро милион Срба уз највише државне и црквене почасте. Пре тога, мошти кнеза Лазара су прешле преко читаве тадашње државе да би народ се духовно и национално припремио за долазећи јубилеј.

Следе ратови 1990.-их широм бивше Југославије, а крунисање новог страдања српског народа поново се одиграва на Косову и Метохији. Током 1999. велике силе предвођене Америком дају Србији ултиматум да се повуче. Следи велики рат, разарање и поновно повлачење и најновија „Сеоба“ српског народа са Косова и Метохије. Потом, долази до погрома оно мало преосталих Срба 2004.

Сада, будно се чека исход најновијих збивања, то јест, „нормализације“ односа Београда и Приштине. Даће Бог да они који одлучују се сете и народа који тамо живи и опстаје.

НАЈВЕЋИ СРПСКИ ГРЕХ: разговор са Владиком Николајем

Једном приликом сам седео са својим дугогодишњим пријатељем, изузетно образованим и духовно искусним човеком, владиком Српске православне цркве.

Као и увек, читав наш разговор је имао тих и свечан карактер. Без много речи, са дугим периодима ћутања, у заједничком осећању тежине времена у коме живимо.

Пред зидовима испуњеним књигама и иконама, под пригушеним вечерњим светлом, читав овај несвакидашњи разговор свео се на заједнички покушај нашег одговора на једно подједнако компликовано колико и тајанствено питање. Рекли бисмо питање свих питања: који је то највећи, онај првородни српски грех?

Да, заиста, који је то највећи наш грех? Из кога се касније шире и умножавају сви остали наши грехови, мане и недостаци. Који претходи сваком српском страдању, сваком нашем паду и свакој пропасти.

И разговор се тако претворио у велико и страшно подсећање на све оно што нам се дешавало.

Пред мирним погледом мог ћутљивог саговорника, ја сам полако набрајао ужасне сцене нашег пада у историји. Једну по једну.

Као на исповести, ређао сам страшне сцене крвавих стратишта и народних збегова.

Сећао сам се свега оног што мрзне срце и леди душу. Сећам се кумовске секире; сећам се официрске сабље која сече дојке српске краљице; сећам се крвавог ножа како се у Топчидерској шуми немилосрдно

забија и каспи лице најплеменитијег владара наше модерне историје; сећам се просјака и богаља са највишим војним одликовањима после сваког српског рата; сећам се будућег српског војводе Живојина Мишића како залаже код поверилаца све што има, чак и свој шињел (пошто је као обреновићевац избачен из војне службе); сећам се највеће јунакиње Солунског фронта, бесмртне Милунке Савић (носиоца Карађорђевог звезде са мачевима, медаље Обилића и два ордена француске Легије части) како после Првог светског рата ради као чистачица и клечи поред кофеа са прљавом водом само да би исхранила своју породицу - у истој оној Краљевини у чијем је ослобођењу онако славно учествовала, прерушена у мушкарца, вишеструко рањавана...

Сећам се православних цркава подигнутих у ваздух српском руком; стрељања Христове иконе; угашених крсних слава; забрањене ћирилице; прећутаног Јасеновца... Сећам се свега што иначе покушавамо да заборавимо, свега оног што нас прати као демонска сенка, удобно смештена између редова наше историје...

Требало је поднети сав овај одједном оживљени ужас. Дуго ћутање. И једва савладан, тешки уздах покајања за све оно што су најгори међу нашим прецима радили својој рођеној браћи, својим кумовима, пријатељима, вођама, владарима...

Господе Исусе Христе, сине Божји, помилуј нас грешне!

Помилуј нас, Благи!

А после молитве, покушали смо да некако растумачимо овај језиви хаос безумних, нељудских грехова нашег народа.

И пробао сам. Набрајајући редом: грех оцеубиства; издају; самовољу; себичност; похлепу; непоштовање свега великог и заиста вредног...

Мој ћутљиви, мудри саговорник подсетио ме је да су ово „само одблесци нечег старијег од свега набројаног“. Да постоји праузрок читаве ове тужне хронике наше срамоте и бешчашћа. И да је „овај страшни грех вешто прерушен у један наизглед сасвим безазлени облик. У нешто што нам се и не чини као грех.

Открио ми је, у једној јединој речи, суштински разлог свих разлога нашег поновљеног страдања. Изрекао је решење: *„Највећи српски грех, онај из кога касније произлази све зло, сва страва и ужас наше историје и свакодневице, јесте нестрпљење.“*

Обично, мало, свакодневно, тобоже безазлено нестрпљење. Оно је наш највећи, најтежи, онај оригинални грех. Праузрок свега што ћемо касније упропастити, издати, уништити, оскрнавити, одбацити, заборавити...

Као и увек, најкомпикованија питања захтевају оне најједноставније одговоре. Који су, показало се, често и једини прави.

Јер нестрпљење није супротност „стрпљењу“, већ мудрости.

Нестрпљење је очито показани недостатак вере у Бога и у себе. Нестрпљење је малодушје и малOVERJE. Нестрпљење је узрок сваком разочарању. Нестрпљење је побуна против онога „нека буде воља Твоја“. Нестрпљење је почетак сваког краја. Нестрпљење је оно самоубилачко српско „бунтовништво без разлога“. Нестрпљење је безбожни отпор свему ономе што не разумемо.

Није ми остало ништа друго него да се сложим са својим мудрим, стрпљивим пријатељем.

И да сада овде и вама, драги моји, пренесем сећање на овај давни разговор. Са надом да ћете ме разумети. И поверовати речима српског епископа, надахнутих хиљадугодишњом мудрошћу православне цивилизације.

Зато, молим вас, немојте бити нестрпљиви. Колико год да вас боли. Колико год да вам се чини неиздрживо. (Н.Н. 1952.)

СМРТ МАЈКЕ ЈУГОВИЋА

Мили Боже, чуда великога!
 Кад се слеже на Косову војска,
 У тој војсци девет Југовића
 И десети стар Јуже Богдане;
 Бога моли Југовића мајка,
 Да јој Бог да очи соколове
 И бијела крила лабудова,
 Да одлети над Косово равно,
 И да види девет Југовића
 И десетог стар-Југа Богдана.

Што молила Бога домолила:
 Бог јој дао очи соколове
 И бијела крила лабудова,
 Она лети над Косово равно,
 Мртви' нађе девет Југовића
 И десетог стар-Југа Богдана,
 И више њи' девет бојни' копља,
 На копљима девет соколова,
 Око копља девет добри' коња,
 А поред њи' девет љути' лава.

Тад' завришта девет добри' коња,
 И залаја девет љути' лава,
 А закликта девет соколова;
 И ту мајка тврда срца била,
 Да од срца сузу не пустила,
 Већ узима девет добри' коња,
 И узима девет љути' лава,
 И узима девет соколова,
 Пак се врати двору бијеломе.

Далеко је снаје угледале,
 Мало ближе пред њу ишетале,
 Заукало девет удовица,
 Заплакало девет сиротица,
 Завриштало девет добри' коња,
 Залајало девет љути' лава,
 Закликтало девет соколова;
 И ту мајка тврда срца била,
 Да од срца сузе не пустила.

Кад је било ноћи у по ноћи,
 Ал' завришта Дамјанов зеленко;
 Пита мајка Дамјанове љубе:
 „Снајо моја, љубо Дамјанова!
 Што нам вришти Дамјанов зеленко?
 Ал' је гладан 'шенице бјелице,
 Али жедан воде са Звечана?“

Проговара љуба Дамјанова:
 „Свекрице, мајко Дамјанова!
 Нит' је гладан 'шенице бјелице,
 Нити жедан воде са Звечана,
 Већ је њега Дамјан научио
 До по ноћи ситну зоб зобати,
 Од по ноћи на друм путовати;
 Пак он жали свога господара
 Што га није на себи донио.“
 И ту мајка тврда срца била,
 Да од срца сузе не пустила.

Кад у јутру данак освануо,
 Али лете два врана гаврана,
 Крвава им крила до рамена,
 На кљунове б'јела пјена тргла;
 Они носе руку од јунака
 И на руци бурма позлаћена,
 Бацају је у криоце мајци;
 Узе руку Југовића мајка,
 Окретала, превртала с њоме,
 Па дозивље љубу Дамјанову:
 „Снајо моја, љубо Дамјанова!
 Би л' познала, чија ј' ово рука?“

Проговара љуба Дамјанова:
 „Свекрице, мајко Дамјанова!
 Ово ј' рука нашега Дамјана,
 Јере бурму ја познајем, мајко,
 Бурма са мном на вјенчању била.“
 Узе мајка руку Дамјанову,
 Окретала, превртала с њоме,
 Пак је руци тијо бесједила:
 „Моја руко, зелена јабуко!
 Гдје си расла, гдје л' си устргнута!
 А расла си на криоцу моме,
 Устргнута на Косову равном!“

Надула се Југовића мајка,
 Надула се, па се и распаде
 За својије девет Југовића
 И десетим стар-Југом Богданом.

ВИДОВДАНСКА АКАДЕМИЈА

Недеља, 30. јун 2013.

Св литургија у 10, потом помен свим српским витезовима који су животе своје положили за веру православу и отаџбину српску, од Косовског боја до данас.

После службе, Видовданска академија и ручак у великој црквеној сали са наступом школске деце и фолклорних група.

Академија

ПАРАСТОС ВОЖДУ ДРАЖИ МИХАИЛОВИЋУ

Недеља, 14. јул 2013.

Од свог оснивања, чланови наше цркве Св Саве и старији парохијани се молитвено сећају покојног Чиче, за чији се гроб и дан-данас још не зна.

У недељу, 14. јула, служиће се св. литургија, а затим помен овом српском војду из II светског врата.

Потом, послужење у сали.

Парастос

КРСНА СЛАВА КСС "ОГЊЕНА МАРИЈА"

Недеља, 28. јул 2013.

Домаћица славе је сестра
Ковиљка Марић

По завршеном славском обреду у цркви, сестре ће послужити госте богатим ручком у Светосавском дому.

Уједно ће наступити малишани
Фолклорне групе "Авала"

Слава

**Из древне литургије Св Василија Великог:
Молитва над предложеним Даровима – током Великог Поста пред Васкрс**

Са овим блаженим Силама, човеко-љубици Владико, и ми грешни кличемо и говоримо:

Ваштину свет јеси и пресвет, и нема мере величанству Светиње твоје; и праведан си у свима делима својим, и у свему си поступио с нама по правди и истинском суду: Створио си човека узевши прах од земље и почаствовавши га ликом твојим, Боже, настанио си га у рају радости, и обећао му бесмртност живота и наслађивање вечним добрима, кроз држање заповести твојих.

Али, пошто он не послуша Тебе, истинитог Бога, Саздатеља свога, и би заведен змијином обманом, и умртвљен својим сопственим сагрешењима, изагнао си га праведним судом твојим, Боже, из раја у овај свет, и вратио га у земљу од које беше узет, устројавајући му спасење кроз поновно рођење у самом Христу твоме. Јер се ти, благи Боже, ниси потпуно одвратио од створења твога које си саздао, нити си заборавио дело руку твојих, него си га по милости и самилости твојој посеђивао на разне начине: Слао си Пророке, чинио си чудеса преко Светих твојих, који су Ти у сваком поколењу угодили:

Говорио си нам устима слугу твојих Пророка, најављујући нам спасење које се имало збити; дао си нам Закон у помоћ; поставио си нам Анђеле као чуваре. А када се наврши пуноћа времена, говорио си нам самим Сином твојим, кроз Кога си и векове створио, који је Блистање славе твоје и Обличје бића твога, и све носи речју силе своје, који није сматрао за отимање то што је раван Теби, Богу и Оцу, па ипак Он, превечни Бог, јави се на земљи и са људима поживе, и оваплотивши се од Свете Дјеве, понизи Себе узевши обличје слуге и постаде једнак телу

смирења нашега, да нас учини једнакима лику славе његове.

Јер пошто кроз човека грех уђе у свет, и кроз грех смрт, то Јединородни Син твој, који је у наручју Тебе, Бога и Оца, благоизволи родити се од жене, Свете Богородице и Приснодјеве Марије, подвргнути се Закону и кроз тело своје осудити грех, да би они који умиру у Адаму, били оживљени у самом Христу твојем.

И Он, живећи у овој свету, даде нам спасоносно заповести и, одвративши нас од обмане идолске, приведе нас познању Тебе, истинитог Бога и Оца, и стече Себи нас – народ изабрани, свети род.

И очистивши нас водом, и осветивши Духом Светим, даде Себе у замену смрти, која је нас, продане греху, држала у ропству; и сишавши крстом у ад да Собом испуни све и сва, покида окове смрти; и васкрсе у трећи дан, и сваком телу отвори пут у васкрсење из мртвих, јер не беше могуће да Господар живота буде држан у смрти; Он постаде првина умрлих, прворођени из мртвих, да би био Он сам све и сва, првенствујући у свему; и узишавши на небеса, седе са десне стране Величанства твога на висинама, и Он ће опет доћи да свакоме да по делима његовим.

А остави нам, као спомен спасоноснога страдања свог, ово што предложисмо пред Тобом по његовим заповестима. Јер пре но што ће поћи на доброволну и преславну и животворну смрт своју, Он у ноћ, у коју предаваше Себе за живот света, узео хлеб у своје свете и пречисте руке и показа га Теби Богу и Оцу, па заблагодаривши, благословивши, осветивши и преломивши, даде својим светим Ученицима и Апостолима рекавши:

Примите, једите, ово је Тело моје, које се за вас ломи за отпуштење грехова.

Амин!

Са плаштаницом која осликава полагање Господа у гроб, прави се опход око цркве на Велики Петак и под њом сваки верник улази у свети храм. Плаштаница се целива у Христовом Гробу и на Васкрс у поноћ, уноси се у олтар, као символ победе Живота над смрћу.

ВЕЛИКИ ПЕТАК

2013

Крсно страдање Господа нашег Исуса Христа

Спремали Гроб Господњи: Мира Косановић, Љубинка Седларевић, Слободанка Радосављевић,
Ѓордана Станимировић, Весна Касемовић, Јелена Момчиловић са децом
Стефаном, Лазаром и Наташом; придружиле се Мила, Ангелина и Ева Шиповац.

Благообрази Јосиф,
скинувши са дрвета
пречисто Тело твоје,
обави Га чистом плаштаницом,
и мирисима помазавши
положи Га у нов гроб.

Мироносицама женама
крај Гроба пришао
дићео клицаше:
“Мириси мртвима приличе,
а Христос се показа
стран трулежи.”

Прослава Васкрши Црква Светог

**Света Литургија и освећење
васкршњих дарова и јаја**

Драга браћо
сестре, немојте
велике дане на
православне цркве
народа српског
прослављате као би
други дан.
Дођите да се Господу
помолимо, да се с
сјединимо и да наше
овде не заборавимо
ДОГОДИНЕ
У ВЕЋЕМ БРОЈУ
И СА УСРДНО
МОЛИТВОМ

ења Христјовот т Саве 2013.

Радосни породични дан са мноштвом деце,
која су дочекала једни друге и име Господње призвала.

и
те
аше
кве и
г да
ило који
споду
са Њим
постојање
вимо.
е
ОЈУ
ОМ
!

Фотографије: Крсто Марковић (Вести)

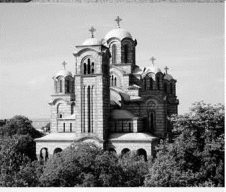

**ПОКЛОНИЧКО
ПУТЕШЕСТВИЈЕ
ФГ "АВАЛА" У СРБИЈУ**

2. до 15. јула 2013.

КРАТАК ПРЕГЛЕД ЗВАНИЧНОГ БОРАВКА У СРБИЈИ

23/06: Велика ФГ Авала, са родитељима полеће из Мелбурна
Прва седмица: слободан обилазак родбине и пријатеља.
Организована турнеја српских земаља од 2. јула до 15. јула
полазећи из престолног Београда.

02/07: Обилазак Смедерева, тврђаве и града и увече
НАСТУП у селу Михајловац

03/07: Обилазак етно села "Моравски коначи" у Великој
Плани, Авалског торња код Београда и увече Скадарлије

04/07: Обилазак Орашца, цркве на Опленцу, и Карађорђевог
вајата. Увече, панорамски обилазак Београда бродом.

05/07: Разгледање Београда, црква и тргова, као и Белог
двора Карађорђевића

06/07: Манастир Раковица и гроб патријарха Павла,
Сремски Карловци и Нови Сад

07/07: Разгледање Новог Сада и Петроварадинске тврђаве

08/07: Манастир Трноша, Вуков Тршић, Лозница и
Бања Ковиљача

09-10/07: Одлазак за Златибор, Мокру Гору и Шарганском
осмицом до Дрвенграда

11/07: Обилазак немањихких манастира
Студенице и Жиче

12/07: Обилазак Ниша и Јагодине

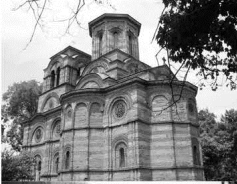
13/07: Обилазак Крушевца и Лазарице.
Увече НАСТУП у Врњачкој Бањи

СПИСАК ЧЛАНОВА ФГ "АВАЛА" КОЈИ ОДЛАЗЕ НА ПУТ ЗА СРБИЈУ

Дана Гостић
Милош Илић
Лука Јеремић
Ташана Једемић
Алана Јеврић
Марко Насековић
Наташа Маслаћ
Александар Митић
Младена Митић
Миа Петровић

Милица Петровић
Сара Савић
Сава Сибић
Александра Стефановић
Андреа Стојановић
Емилија Стојановић
Кристина Суботић
Николина Тишић
Биљана Цвијетић
Стефанија Челебићанин

КРШТЕЊЕ КАО ДУХОВНИ ПРЕОБРАЖАЈ

У православној цркви, света тајна крштења и миропомазање је свештени чин где особа се одриче себе и овоземаљског, и прихвата да уђе у богочовечанску заједницу љубави, то јест, да постане пуноправни члан Цркве Христове.

Обред свете тајне крштења и миропомазања

Прве молитве указују на човекову жељу да се спасе и заштити, да „прибегне светом Имену Твоме и да се сачува под окриљем крила Твојих... да би схватио да си ти једини Истинити Бог“.

Потом следи одрицање од ђавола, то јест, онога који помућује човеков ум ако се човек одрекне Бога. Један црквени Отац новог времена је лепо подвукао да наше окретање ка западу и одрицање сатане је одрицање од тога да је човек само за овоземаљско живљење, а окретање ка Истоку је позив за потпуним сједињењем са Богом Живим, кроз древног читање Символа Вере.

Свештање воде нас повезује са спасоносним Јорданом, реком у којој је свети Јован крштавао грешнике водом и најављивао долазак Господа који је већи од њега и који ће крштавати Духом.

Пре крштења водом, дете се помазује освећеним јелејем по свим важним местима тела: чело, уста, очи, нос, груди (срце), уши и по рукама и ногама, као оружје правде и обновљење душе и тела.

Помазује се слуга Божији јелејем радости...

На исцелење душе и тела...

На слушање вере...

Руке твоје створише ме и саздаше ме...

Да ходи путем заповести Твојих...

Потом се дете крштава у освећеној води у име Свете Тројице: *Оца и Сина и Светога Духа*, справши првородни грех и сједињујући се са Богом и свима вернима Цркве. Уједно се тада дете облачи у (нову) одећу правде.

Пошто се новопросвећени *наново роди водом и Духом*, следи помазивање са светим Миром као *Печат и Дар Духа Светога*, то јест, потврђује се припадност Цркви. Опход око астала крунише свету тајну, где се пева древна песма:

***Ви који се у Христа крстите,
у Христа се обукосте. Алилуја.***

После читања божанствених списа из Светога Писма, следи умивање и пострижење косе, као први „принос“ новокрштених.

Крај крштења, а почетак новог живота у Христу!

Крштени и миропомазани у Цркви Христовој

КРШТЕНА ТАМАРА ВУЈИЧИЋ

У нашем светом храму, у недељу 2. јуна уочи празника светога Константина и Јелене, крштена је Тамара Вујичић, кћерка наших младих парохијана, Предрага и Сузанае и унука Рада и Љубице.

Свету тајну крштења и миропомазња је обавио о. Владислав Шиповац а кум на овом светом чину је био Александар Сарић и Сиднеја који није жалио велики пут до Мелбурна да продужи старо кумство. Веселе је настављено у црквеној сали уз мноштво родбине, пријатеља и кумова до касно у ноћ.

Нека Господ Бог подари младој Тамари дуг живот, здравље и весеље.

КРШТЕНА АРИЈАНА КИЛИБАРДА

Млада породица Килибарда, као ревносни православни Срби и хришћани, редовно учествују у богослужбеном животу наше Цркве у храмовима широм Мелбурна и као такви, Господ их је обрадовао са лепим кћеркицом.

У суботу 8. јуна 2013., Црква Христова је добила новог члана, са крштењем Аријане, кћерке Бојана и Милијане, и прве унучке наших парохијана Неђа и Невенке. Поред овдашњих пријатеља, кумова и родбине за ову свету тајну су дошли и деда и баба Бојић из Бризбана да радост поделе са унуком, кћерком и са својим пријатељима.

Кум на крштењу је био млади Србин из Џилонга, Стефан Поповић а чинодејствовао је о. Владислав.

Веселе је настављено у отменом ресторану Quat Quatta које се налази у Ripponlea, здање које потиче из 1890.

Нека благослов Господњи прати Аријану у све дане живота.

THE BATTLE OF KOSOVO - VIDOV DAN, 28 JUNE 1389

(624 years and still an important day for the Serbian people all over the world)

Living in a beautiful and peaceful land like Australia, where we have everything we desire and need, we tend to forget the importance of freedom and what it means. The dictionary states that freedom is: the power or right to act, speak, or think, as one wants without hindrance or restraint.

But, as Orthodox Christians we must also hear the words of the Holy Apostle Paul whose message is recorded in the Holy Bible:

„I have the right to do anything, but not everything is beneficial“ (1 Cor. 6:12)

So, freedom is important because it gives us the chance to „be who we are“, wherever we may live in the world, in Serbia, in Australia, or any other place, always remembering that God created us all in „His image and likeness“ and as such we strive and try to behave appropriately.

Let's take a look at some examples of great people from Serbian history and from the Battle of Kosovo that happened on Vidovdan, 28th of June, 1389:

КОСОВКА ДЕВОЈКА | Kosovka Devojka: A young lady who went out to see the injured soldiers, healing their wounds and giving them bread, wine and water.

Tzar Lazar and Tzarica Milica: The king and queen of Serbia at the time of the Battle of Kosovo in 1389 who were wise, kind and noble rulers who loved and helped the people

МИЛОШ ОБИЛИЋ | Milos Obilic: The bravest and most honourable Serbian warrior at the battle of Kosovo. He sacrificed his life for his friends and king and all the people.

БОШКО ЈУГОВИЋ | Bosko Jugovic: The brave flag bearer of the Serbian army and one of nine brothers to Tzaritza Milica. His sister offered that he remain at home during the great battle to save his life, but he refused, going to war as a brave soldier with the others.

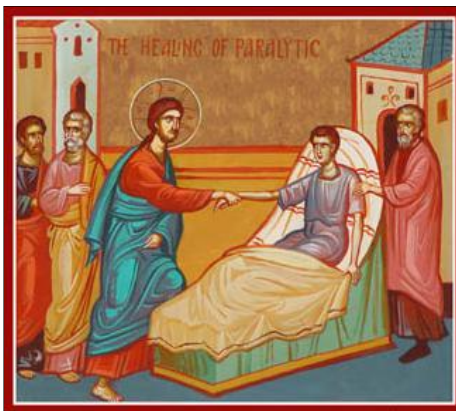
HOME ALONE WITH TATA: Family and faith conquer all.

I took it as a personal failure to have my dad fall ill and go to hospital, but Dad kept telling me that everying was going to be okay.

No one could have predicted it. My dad's stroke was a shock to all of our family and friends, but being a pharmacist and a medical student, I took it as a personal failure. I'll never forget holding Dad's right hand in the emergency room as he tried with all his might to move his left side, to no avail. All the while, Dad kept telling me repeatedly that everything was going to be okay. I stood by his bedside without allowing a tear to be shed as I tried to compute how this had happened to my strong, brave Tata. Tata had always been the strong Montenegrin who came to Australia first, followed a few months later by my mother and two babies in nappies (my sister and I).

Tata wasn't scared of anything. He was brave, he fixed things around the house and was the prime source of income to our household. When I was little, he would lull me back to sleep and tell me monsters didn't exist. I wanted to be brave and strong like him.

In the emergency room, my world painted with strong fathers who picked you up from uni and disliked every boyfriend you brought home had come crashing down. What happened in the weeks, and painstakingly, months to come, can only be described as bittersweet. The response to Dad's illness triggered what felt like an endless telephone ringing in my head. It woke me in the morning and kept me up at night. Everyone had the same question; "Kako je Slobo?" I heard from my kum, whose voice I hadn't heard in years. I received calls from family friends who had somehow become estranged from us as a result of the modern, over-complicated lives we all lead.

And with dad in the hospital and mum needing to go urgently overseas, I was left all by myself in a big double-story house, never having felt so alone in my life. But on my daily visits to the hospitals, I came to realise I was not alone, not even close. There was always someone watching over me and always someone visiting, whether it be Dejan and Jeja, Nik and Draga, his basketball friends, or his cousin Bella from New Zealand.

The outpouring of love and support received from family and friends will never be forgotten. As soon as Tata was allowed solid foods, his friends were bringing burek and kolaci for him. On the weekends, his basketball mates were taking him to the park in his wheelchair. And all the while I felt ever so grateful to all of them.

What happened to Tata was very unfortunate but it opened my eyes to the strength of friendships forged. I wish to express my deepest gratitude to everyone who has shared their concern and support.

Хвала Богу и свима за подршку и љубав у ове дане...

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ

ОД 1. АПРИЛА 2013. ДО 21. ЈУНА 2013.

РЕДОВНИХ НЕДЕЉА И ПРАЗНИКА

Слоб. Вучковић	10	Слободан Пантић	20	Пор. Скочајић	20
Јека Обрадов (за +Витомира)	300	(за +Слободанку)	20	Миланка Матић	
Млад. Зекановић	20	Миленко Удовичић	50	(за +Спасоја)	20
Данијела Божић	20	Биљана Караћ	20	Миланка Матић	
Божо Маљковић	100	Татјана Зекановић	10	(за +Миланка)	20
Данијела Божић	20	Пор. Род. Буцало	50	Млад. Зекановић	10
Анђелка Божић	10	Пор. Вукмировић	50	Данијела Божић	10
Младен Божић	10	В и З Богуновић	50	Видоја Зекановић	10
Недељка Станковић	10	Јованка Поповић	20	Зорка Зекановић	10
Стана Грујић	20	Ранка Бошњак	50	Мила Мишић	50
Свето и Сава Драговић	30	Невена Спасовски	20	Лана Михајловић	10
Мери Мајер	20	Мери Мајер	20	Пор. Касемовић	20
Пор. Вукотић	100	Пор. Вукотић	100	Мило. Михајловић	20
Стефан Цвјетковић	20	Слоб. Периша	20	Емилија Арчаба	50
Нада Караћ	20	Радован Лазић	20	Јован Јовић	20

НА ВЕЛИКИ ПЕТАК 2013.

Спасоје Рашић	20	Стаћо Јовановић	50	Милан, Јелена и Мишо Будеша	50
Стефанија Гвозденовић		Момчило Узелац	20	Радован Дамјанац	20
(за +Драгољуба)	50	Сандра, Рада и Ацо Суботић	50	Милена и Невена Андрић	30
Марина и Мица Пјевач	20	Породица Божић	50	Мил. Блажановић	50
		ВВСДСЕ	50		

НА ДАН ВАСКРСА 2013.

Драган и Евдокија Матић	20	Пор. Личинар	50	Радован Марић	50
Брано Вујичић	50	Пор. Вучковић	50	Милан Ранковић	20
Милојко и Јеленка Крчмар	20	Жељко и Драгана Јевтић	50	Ненад Глигоревић	10
Миодраг и Мирјана	20	Јевтић	50	Мара Глигоревић	20
Стево Ненадовић	50	Миодраг и Мирјана Величковић	20	Обрад Глигоревић	20
Слободан и Весна Јевтић	50	Дејан, Марија, Филип и Павле Величковић	20	Драг. Оклобџија	50
Слободан и Драгица Вигњевић	50	Драган и Душанка Недељковић	50	Драган Бошњак	20
Игор и Наташа Јоцковић	50	Мирко и Тања Милинковић	50	Стојан Секулић	30
Јовица и Милица Симић	50	Вилко Цвијетић	20	Богдан и Јелисавка Роквић	20
Видоја Зекановић	20	Милан Вигњевић	50	Саша Радовановић	300
Никола Колунџић	30	Пред. Глигоревић	10	Родољуб Буцало	50
Дамир и Драгиња Јованов	20	Слоб. Глигоревић	10	Тихо и Свјетлана	
Давид, Татјана, Мауна, Лазарце	20	Радомир, Мира и Андрија Глигоревић	30	Ана Бошњак	100
Радован Вигњевић	50	Никол. Ђурђевић	10	Вукота Мишић	25
Ђорђо и Драгиња Кешић	100	Марко Ђурђевић	10	Мила Мишић	25
Ђорђе Белић	20	Милош Ђурђевић	10	Славко Тркуља	50
Пор. Вујиновић	50	Данијел Ђурђевић	10	Душ. Миленковић	50
		Жика и Љубинка Јевтић	50	Пор. Челебић	200
				Ник. Радошевић	50
				Драг. Миленковић	50

РЕДОВНИХ НЕДЕЉА И ПРАЗНИКА

Стеван Јокановић	20	Српски Пензионери	700	Мирјана Недић	40
Ђуро Лазић	20	Душан и Весна		Миленко Удовичић	20
Ричард Гостић	20	Бошњак	50	Ненад Глигоревић	10
Светко Обрадовић	20	Пор. Касемовић	20	Мара Глигоревић	10
Жељко Симић	50	Обрад Глигоревић	20	Обрад Глигоревић	20
Споменко Будеша	50	Ђорђе и Мира		Марко и Р Никић	15
Бела Делић	50	Тановић	50	Лазо Лазић	20
Данијела Божић	20	Славен и Зоран		Пор. Вучковић	10
Млад. Зекановић	10	Скочајић	20	Пор. Андрић	
Данијела Божић	20	Новак, Лана, Сара		(за +Славка)	20
Анђелка Божић	10	Стефан и Лука		Пор. Драгић (за	
Младен Божић	10	Михајловић	100	+Рада Миловић)	20
Недељка Станковић	10	Dana & Kayla		Милан Митровић	50
Ненад Глигоревић	10	Emerson	100	Обрад Глигоревић	20
Мара Глигоревић	10	Гордана		Мирко Грмуша	700
Обрад Глигоревић	20	Станимировић	100	Миленко Удовичић	200

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

Јека Обрадов	100	Далибор Матић	20	Боса Вигњевић	40
Немања, Александра и Мирјана Мијатовић	50	Пава Цисар	30	Ана Бошњак	50
Радојка Фржовић	20	Боро Бамбарез	20	Душан Смиљанић	20
Породица Драгић	30	Богдан Јовановић	50	Милош Ковачевић	20
		Милисав Глоговац	20	Феодора Божовић	50

Драга браћо и сестре, хвала вама који се редовно сетите да својим прилогом помогнете да се одштампа и пошаље овај наш парохијски лист!

ПРИЛОЗИ ЗА ПРОСВЕТНО-ШКОЛСКИ ФОНД

02/06/2013: Крштење – Тамара Вујичић	\$630
08/06/2013: Крштење – Аријана Килибарда	\$220
15/06/2013: Крштење – Филип и Сара Мутић	\$200

Благослов Господњи нека дође на новокрштене слуге своје. Амин!

ПРИЛОЗИ, РАДОВИ И ДАРОВИ

Почетком априла, вршени су радови на санирању крова цркве, где је оригинални мајстор Darryl који је покривао цркву бакром пре скоро 20 година, дошао и добровољно урадио преглед и поправку крова.

Професионалну дизалицу је организовао млади парохијанин Мирко Грмуша, као прилог цркви за здравље своје породице.

Пред Васкрс, електричар Лазар Буцало је поправио и учврстио сва вањска светла на цркви, као прилог својој цркви за здравље својих најмилијих.

Током маја и јуна, мајстор Миленко Удовичић и Видоје Обрадовић су вршили преглед кровова на црквеним салама и исте санирали. Посао је професионално урађен да застави прокишњавање.

Српски пензионери се захваљујемо младом Србину, Новаку Јанковићу који је обезбедио возило Nissan Navara по повољним условима преко лијсинга за наше Пензионере, као добротворној установи при нашој цркви.

Љубинка Седларевић је приложила цркви српску тробојку за свадбе и друге прилике, укупно 400м широке и 400м уже траке.

ХВАЛА СВИМА НА ТРУДУ И ПОМОЋИ ОКО ОВЕ НАШЕ ЗАЈЕДНИЧКЕ КУЋЕ!

ЦРКВЕНА СТАРИНА ВРАЋЕНА...

У православној цркви верни се причешћују из свете Чаше од саме Крви и Тела Господа и Бога и Спаса нашег Исуса Христа, хлебом и вином које се приносе на Жртвенику и претварају се благодаћу Свесветога Духа.

За служење свете литургије, потребни су путир и дискос (чаша и тањир) које се праве од вредних материјала и иста се украшавају.

Иако су први Срби у Аустралији скромније живели због дате ситуације у новој земљи и као дошљаци, увек су се нашли људи који су били спремни да се жртвују и да помогну својој Цркви и Њеној мисији.

Такав је био некадашњи председник наше цркве Светога Саве, покојни Тодор Јелић, који је давне 1963. године покљконио сребрени дискос цркви Светога Ђорђа у Ст Албансу. Пошто су се тих првих деценија свештеници често мењали и некада опслуживали обе наше цркве, овај вредни црквени предмет је доспео до наше цркве у Калтону па у Гринзбари, и тако се код нас налазио „на чување“ неколико деценија.

У недељу 12. маја 2013. на дан прославе храмове славе цркве у Ст Албансу, о. Владислав је овај сребрени дискос вратио тамошњем парохију, о. Бориславу Петровићу и верном народу западних крајева Мелбурну тамо где је прво било намењено пре пуних 50 година. Позиву су се одазвала и деца оригиналног приложника, Андра Јелић и Нада Козић, који су овај вредан дар поново видели и поново се сетили свога доброг оца, Тодора, чије се жртве за цркви и они сећају. Photo: © СРПСКИ ГЛАС

ОСВЕЋЕНИ ТЕМЕЉИ ХРАМА „СВЕТОГ САВЕ“ ГРИНЗБОРО,

Освануо је миран, ведар и сунчан дан. Дан какав може само може Бог даровати у сред зиме у Аустралији. На томе дару сви Богу благодаримо. Свима нама је то казивало да ће се српски народ одавати светом чину освећења темеља Нове Лазарице у Гринзбари.

Одмах, после девет часова почели су да пристижу свештеници Викторије, као и благочестиви народ.

У петнаест до десет, по програму, стигли су и наши највећи гости: епископ Василије и епископ Лонгин. Њима је саслуживало осам свештеника: Архимандрити Сава и Лука (садашњи владика Лука); протојереји: Мирослав Поповић и Душан Ракић и јереји: Срђан Веселиновић и Владислав Ђорђевић и наш о. Драгомир, као и ђакони: архиђакон Викентије и Петар Дамјановић. Одговарао је хор "Мокрањач" из Брансвика.

После Малог входа десило се једно мало пријатно изненађење. Епископи су призвели јереја Драгомира Шиповца у чин протојереја. То је било признање и њему за залагање на добробит Цркве, као и ЦШО што је видно напредовала задњих година.

По завршетку Свете архијерејске литургије продужило се са освећењем темеља и темеља цркве Свете Сава. Прочитана је Повеља на српском и енглеском језику и онда стављена у тубу и уливена у темељ у олтарском вањском зиду. То је урадио зидар Добрић Раде. Освећени Камен темеља је остављен, да би се узидео кад почне зидање храма.

У цркви се народу обратио епископ Лонгин, честитајући освећење уз благослов и жељу да ова црква буде место молитве, љубави и праштања.

Пошто су епископи поделили нафору, сала је већ отворена и народ се смештао за столове. Многи су и напољу стајали разговарајући. У ствари, сваки разговор се сводио на једно, а то је рат - рат у Отаџбини. И као што се у једној песми каже:

"О свачему зборит започеше,
а највише Срби о Турцима..."

тако је и садашњи сваки разговор био о борби Срба са Турцима у Босни и Херцеговини.

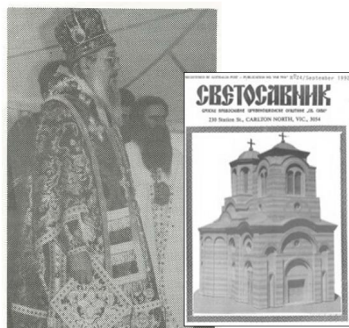
На улазним вратима епископи су дочекани са даром хлеба и соли. То су учинили у народним ношњама Данило Булатовић и Даниела Ђорђевић. Пошто су се у канцеларији на спрату послужили кафом, епископи са свештеницима су уз звуке "Марша на Дрину" ушли у велику салу, а народ их је уз аплаузе и весело израза лица поздрављао. Пошто је благословета трпеза, сви су сели, а оркестар Зорана Ракочевића је предузео бригу развеселавања народа.

Вредне Сестре, управа и омладина су се размишљале по сали да све послуже. Није било лако послужити близу хиљаду душа у сали са три врсте јела, као и пићем, кафом и тортом. Ретко се дешава да се више од 1000 гости послужу са тортом. Ми смо то постигли, захваљујући вредним домаћицама.

После ручка су почели поздравни говори. Програм је водио секретар ЦШО Св. Сава Г. Јован Пјевач, и као што доликује, прво је позвао надлежног пароха који се обратио народу српском следећим речима:

Кум Милорад Вековић

21. ЈУНИ 1992. ГОДИНЕ:
ВЛАДИКА ВАСИЛИЈЕ И
НОВИ ВЛАДИКА ЛУКА

ПРОТА ДРАГОМИР ЧИТА П О В Е Љ У,
КОЈА ЈЕ УЛИВЕНА У ТЕМЕЉ ХРАМА.
ПРЕДСЕДНИК ВИТО ОБРАДОВ-СТОЈИ

Крстовдан 1992.

Освећење темеља за нову цркву у Гринзбари

ПОЗДРАВНА РЕЧ ПРОТЕ ДРАГОМИРА

"Прво да поздравим и да се захвалим нашим уважајеним владикама, што су нас удостојили свога доласка и осветили темеље за Нову Лазарицу. Ретко бива и у Отаџбини да темеље цркве освећују два епископа.

Хвала велика и браћи свештеницима што су се сви одазвали да саслужују у овом светом чину. Такође да се захвалим и управама ЦШО што су нашле начина да учествују у овом великом раду. А посебно велика хвала вама, драги српски народе што сте дошли и дали нам полета да продужимо ово Божије дело.

У овом нашем послу, ја видим браћо и сестре прст Божији и благослов Светог Саве. А ево како. Још док сам служио у Ст. Албансу причало се да ЦШО Св. Саве тражи погодну салу око Калтона. Тражило се подуже времена - али узалуд. Промисао Божији је хтео да се купи ово земљиште пре десетак година. Пре скоро три године били смо у дилеми какву цркву да градимо, али дође блаженопокојени о. Никанор Хиландарац и рече: "Правите Лазарицу. Она ће вам бити и црква и историја". Послушали смо га и ево почесмо радити с помоћу Бога, Светог Саве и Цара Лазара.

Ко је пре 10 година мислио да ће доћи до јединства Цркве? Скоро нико. Сви смо мислили да је зло вечито. Ово помињем зато да вам кажем да је Свети Сава хтео да се његова парохија у Мелбурну сачува, тако што ће бити измештена у овај део града, да не буду две цркве једна уз другу, јер ни у Београду немају две цркве на два километра.

Ова црква коју правимо је заиста права Лазарица. Не само по стилу и изгледу, већ и по основању. Кад сте крочили на степеннице цркве стали сте на камење са Равне Горе. Узети су отуда прошле године кад је Вук обележавао 50 година устанка. А под олтаром су мошти Пребиловачке деце, страдалих 1941. године од усташа. Тако су Божијом вољом кости мученика и великомученика основа наше цркве, баш као што нам је и Господ казао. А осим тога, склоњене су од скрнављена, јер су неки дан нове усташе опет разориле њихову костурницу у Пребиловцима.

И као што видите, све ово говори да ми овде у Гринзбари радимо дело Божије, које је по Његовој вољи. Још би вас нешто замолио: Оно што дате цркви немојте случајно зажалити, јер нема благослова!"

Вредне жене су спремиле укусан ручак

ДЕЦА СРПСКЕ ШКОЛЕ "СВЕТИ САВА" РЕЦИТУЈУ НАРОДНУ ПЕСМУ "ЗИДАЊЕ РАВНИЦЕ"

Говори су се затим низали и низали. Изгледало је да им нема краја. Неки су устајали, али је већина стрпљиво чекала да устану и заиграју уз музику.

И овај пут сам поставио себи питање: треба ли нам толико говора, кад се сви своде на исто. Исто је приметио и владика Василије, предложивши да буду највише два до три главна говорника.

Све се завршило у девет сати увече. Срби Мелбурна су били задовољни што је доста народа дошло на једно место, а управа поврх тога и тиме што су синоћ даровати темеље нове Лазарице у част Св. Саве.

PHOTOGRAPHY
 ЗА СВЕ ВРСТЕ СЛАВЉА И СВЕЧАНОСТИ
 СВАДБЕ - КРШТЕЉА - ПОРТРЕТИ

*Званични фотограф
 црквених догађаја*

САНАРА
0431 699 550

МАТЕРИСАЊЕ

*Rendering & Solid
 Plastering
 Mortar or Acrylic
 Primer or Clear
 Sealer
 Texture & Graffiti
 Modern &
 Traditional Colours*

Недељко Божић: **0402 909 182**

**JUSTICE OF
 THE PEACE**

За оверу ваших докумената, за потребе
 у Аустралији и даље, обрадите се за
 БЕСПЛАТНУ УСЛУГУ регистрованом
 МИРОВОМ СУДИЈИ (Justice of the Peace)

НИНУ СТОЈАНОВИЋУ
0422 606 880 & (03) 9437 6070

PLUMBER

- Kitchen, Bathroom and laundry renovations
- General plumbing maintenance specialist
- Split System Airconditioning Installation

Emergency Service
 Call Milan on **0421-932-083**
 Licensed Plumber

За оглас у Светосавнику назовите
0411 749 516

Palling Fences, Picket Fences & Gates

**Раденко
 Суботић**

Тел: **9436 4073** Моб: **0402 216 821**

 BeogradOnline.com

КЊИГЕ - ЦД -
 ФИЛМОВИ

SHOP 7
 DANDENONG
 ARCADE
 236 LONSDALE ST.
 DANDENONG VIC
 3175

Нина & Ђорђе
 Петровић
 (03) 9793 9755

**Hall's
 Funeral Services**

15 Station Street,
 Diamond Creek
 VIC 3089

Назовите Памелу Јеремих
 Т: **9434 7036** М: **0419 533 104**

**ПОПРАВЉАМ МАШИНЕ
 ЗА КОШЕЊЕ ТРАВЕ**

Четворотактне и двотактне
 Whipper Snippers & Brushcatters

ПРОДАЈЕМ ПОЛОВНЕ КОСАЧИЦЕ

Назовите
 МАРКА ЗЕЧЕВИЋА
9457 6443

Ми разумето ваше потребе
и познајето српске обичаје

We serve all suburbs in Melbourne
and we are located at:
Cnr Cruce & Mary Sts. PRESTON
Cnr Arthur St. & Victoria Cres. ST ALBANS

Позовите у
свако доба дана
(03) 9480 1477

JENSEN
FUNERALS
Traditional Serbian
Orthodox Funerals

CONCRETE

*Мајстор за све врсте
бетонских радова*

Вуле Богуновић
Тел: (03) 9434 5190
Моб: 0408 365 214

*Ако желите да изнајмите
ВЕЛИКУ И МАЛУ ЦРКВЕНУ
САЛУ ЗА ВАШЕ ВЕСЕЉЕ,
ПОЗОВИТЕ НЕДЕЉКА БОЖИЉА*

0402 909 182

YellowBrickRoad
Wealth Management

За све врсте кредита и финансијских услуга
обратите се ЉУБОМИРУ СТЕВАНОВИЋУ
0411 963 960

1A/12 Jamieson Street, Cheltenham VIC 3192

РАДЕСИГН
www.radesign.com.au

*Ако вам је потребан
професионалан а јефтин
ДИЗАЈН за:*
**свадба
крштење
рођендан
и друга весеља
Бизнис профил
Бизнис картице
Веб дизајн**

radesign58@gmail.com

THE SERBIAN WEEKLY NEWSPAPER PRINTED IN SERBIAN SCRIPT CYRILLIC

СРПСКИ ГЛАС

SERBIAN VOICE WEEKLY
www.srpskiglas.com
serbvoice@bigpond.com

Тел (03) 9306 4100 (04) 01818 663
122 Snell Grove, Oak Park 3046 VIC

**УЛАЗАК ГОСПОДА У
СВЕТИ ГРАД ЈЕРУСАЛИМ**

БРЉИЏА 2013.

Празник кака Деца Кочекују Господа са речима: ОСИНА НА ВИСИНАМА, БЛАГОСЛОВЕН КОЈИ ДОЛАЗИ У ИМЕ ГОСПОДАЉЕ!

SVETOSAVNIK 106 - ST SAVA PARISH PUBLICATION - JUNE 2013

